

Mesefarm.hu

Nyomtatható mesék, versek, tudástárak és fejlesztőanyagok gyerekeknek

Vers

Két szál pünkösdrózsa

Két szál pünkösdrózsa,
Kihajlott az útra,
El akar hervadni,
Nincs ki leszakítsa.

Nem ám az a rózsza,
Ki a kertbe nyílik,
Hanem az a rózsza,
Ki egymást szereti.

Nem szeretlek másért,
Két piros orcádért,
Szemed járásáért,
Szád mosolygásáért.

Vers utáni kaland

Amikor a virág mesélni kezd

Két virág a kerítés mellett

Képzeld el, hogy egy csendes, vidéki kert mellett sétálsz. Nem mész be, csak a kerítés melletti földúton haladsz a délutáni napsütésben.

Egyszer csak észreveszed: két hatalmas, puha virágfej hajlik ki feléd a sövény mögül.

Olyanok, mint két élénk, színes lampion.

Nem bújnak el. Nem lapulnak a levelek mögé. Inkább úgy tűnik, mintha direkt téged néznének.

„Állj meg egy pillanatra! Nézz ránk!”

Miért mondták régen: „rózsám”?

A pünkösdrózsa nem kicsi, félénk virág. Amikor kinyílik, azt mindenki észreveszi. Nagy szirmai vannak, puha virágfeje, élénk színe.

Mintha a kert egyszer csak ünneplőbe öltözne.

Nem véletlen, hogy régen az emberek azt is mondták annak, akit nagyon szerettek: **„rózsám”**

.

Nem azért, mert az illető hirtelen növénné változott.

Hanem azért, mert jó volt ránézni. Mert fontos volt. Mert észrevették. Mert szerették.

A virág, amelyik kihajol az útra

A dalban ez a két pünkösdrózsa nem a kert mélyén rejtőzik. Nem ott nyílik, ahol csak a kerítés mögül lehet látni.

Kihajlik az útra.

Pont oda, ahol bárki elmehet mellette.

„Ne siess tovább úgy, hogy észre sem veszel.”

A zárt bimbótól a hulló szirmokig

A virág élete olyan, mint egy apró varázslat.

Először még csak egy zárt, kerek bimbó. Olyan, mint egy gondosan becsomagolt titok. Belül már készülődik valami, de kívülről még nem sok látszik belőle.

Aztán jön a meleg napsütés. A bimbó lassan nyílni kezd.

Nem kapkod.

Először csak egy szirmom moccan. Aztán még egy. Majd még egy.

Mintha a virág reggel felébredne, nyújtózna egy nagyot, és azt mondaná:

„Na jó, ma már megmutatom magam.”

Amikor teljesen kinyílik, megtelik körülötte az élet. A szirmai között apró rovarok mászkálnak. Méhek zümmögnek fölötte. Bogarak bújnak meg rajta.

A virág illatot küld a levegőbe, színt mutat a kertnek, és vendégeket hív magához.

De ez a csoda nem tart örökké.

Eljön a nap, amikor a szirmok színe halványabb lesz. A virág feje lejjebb hajlik. A szirmok egyenként potyogni kezdenek a földre.

Ilyenkor sokan azt mondják:

„Szegény virág, elhervadt.”

Pedig a virág nem szegény.

Ő csak elvégezte a feladatát.

Mert a virág nem csak azért nyílik ki, hogy szép legyen.

Van egy titkos munkája is.

A láthatatlan por titka

Amikor a pünkösdrózsa nagy, puha virágfeje teljesen kinyílik, méhecskék és más apró rovarok látogatják meg.

Bebújnak a szirmok közé. Keresik az édes nektárt, közben pedig apró virágpor ragad a lábukra és a bundájukra.

Olyan ez, mint amikor sütés közben lisztes lesz a kezed.

- A méhecske továbbrepül egy másik virágra.
- Ott is mászkál egy kicsit, ott is keresgél.
- A virágporból egy kevés átkerül arra a másik virágra.
- Ez segíthet abban, hogy később magok szülessenek.
- A magokból egyszer új növények nőhetnek.

Új száraz. Új levelek. Új pünkösdrózsák.

Így a lehulló szirm nem egyszerűen a vég.

Inkább olyan, mintha egy történetből új történet kezdődne.

Amit továbbadsz

A virág nem tartotta meg magának minden kincsét. Odaadta az illatát a levegőnek. Az édes nektárt a méheknek. A virágport az útnak, amelyen új virágok indulhatnak.

És a szeretet is tud ilyen lenni.

Nem attól lesz több, ha csak magadban tartod. Hanem attól, ha továbbadod.

- egy mosoly,
- egy kedves szó,
- egy segítő kéz,
- egy rajz, amit csak úgy odaadsz valakinek,
- egy mondat: „Jó, hogy itt vagy.”

Ezek nem nagy dolgok.

Mégis továbbmennek egyik emberről a másikra, mint az apró virágpor.

Lehet, hogy nem látod azonnal, mi történik tőlük.

De valahol már éppen kinyílik belőlük valami.

A kertben a méhek viszik tovább. Az embereknél, akár te is.

Hagyd, hogy más is lássa

Most térjünk vissza az út szélére, a két kihajló pünkösdrózsához.

Ott állnak a napfényben. A szirmaik puhák. A fejük nagy és nehéz. A szél néha megmozdítja őket, mintha integetnének.

Megtehetnéd, hogy leszakítod őket.

Hazaviszed. Vázába teszed az asztal közepére. Egy ideig nagyon szépek lennének.

De csak egy ideig.

Ha viszont ott hagyod őket a száron, a csoda tovább él.

- Más is megláthatja.
- A méhek is visszatalálnak hozzájuk.
- A szellő is játszhat a szirmaikkal.
- A kert is színesebb marad tőlük.

Néha az a legszebb, ha nem vesszük el a virágot.

Csak megállunk mellette. Megnézzük. Megszagoljuk.

És hagyjuk, hogy másnak is örömet adjon.

Mikor jó virágot szedni?

Ez nem azt jelenti, hogy soha nem szabad virágot szedni. Van, amikor egy csokor virág igazi ajándék.

Születésnapra, anyák napjára, vagy csak azért, mert szeretnénk valakit meglepni.

De van olyan virág is, amelyik a helyén a legszebb.

- Ott, ahol a méhek megtalálják.
- Ott, ahol a nap süti.
- Ott, ahol minden arra járó kap belőle egy pillanatnyi örömet.

Virágles az út szélén

Legközelebb, ha a természetben jársz, ne siess el rögtön a virágok mellett.

Állj meg egy kicsit. Guggolj le hozzájuk. Nézd meg őket közelről.

Milyen a szirmuk? Sima vagy fodros? Nagy vagy apró? Erős a színük, vagy inkább halvány?

Van illatuk? Mozog rajtuk valami pici? Méhecske? Bogár? Hangya?

Ha elég türelmes vagy, észreveszed, hogy egy virág körül mindig történik valami.

A jó szó is útra kel

A két virág az út szélén nem véletlenül hajolt ki feléd.

Nem csak azt akarta, hogy megnézd.

Arra is emlékeztetett, hogy a szépség nem mindig marad egy helyben.

- Néha illatként száll tovább.
- Néha virágporként utazik.
- Néha mosolyként érkezik meg valakihez.

A pünkösdrózsa a kertben nyílik ki.

A jó szó az emberek között.

És ha ma te is továbbadsz egy kedves mondatot, egy mosolyt vagy egy apró figyelmességet, akkor a dal már nemcsak a virágokról szól.

Hanem rólad is.

Próbáld ki!

Próbáld ki!

Menj ki a kertbe, parkba vagy az udvarra, és keress egy virágot, amit nem szakítasz le.

Nézd meg közelről:

- ☐ Milyen a szirma?
- ☐ Van illata?
- ☐ Jár-e rajta méhecske, bogár vagy hangya?
- ☐ Mozog-e rajta valami apró?

Aztán gondolj valakire, akit szeretsz.

Ha ő virág lenne, milyen virág lenne?

Rajzold le, vagy meséld el valakinek.

Vers típusa: magyar népdal.

Mesefarm kiegészítő anyag: Mesefarm / Galantusz Grafika, 2026.

Forrás és online változat

Forrás: Mesefarm.hu

Az eredeti online anyag a QR-kód segítségével érhető el.

Ez a PDF a Mesefarm nyomtatóbarát változata. A QR-kód az eredeti online cikkhez vezet, ahol a kapcsolódó tartalmak és frissítések is elérhetők.

Online változat

Mesefarm.hu - mesék, versek és fejlesztőanyagok gyerekeknek